

מסורת הש"ס

(א) לשל יא: (ב) לקמן
קא: (ג) (לשל כ ושיג)
(ד) (לשל לא: (ה) לשל
יא: (ו) לקמן (ז) (לשל
מ: (ח) (שיג (ו) לקמן חט:
ושיג (ה) (לשל שמעון
התמימי (ס) (לשל כשמעון
התמימי (י) (תהלים א,
(כ) לל דיוסף, (ל) (דף מב:
דיה קסט).

תורה אור השלם

1. וקראו לו וקני עירי
ודברו אליו ועמד ואמר
לא ונפתי לך קהלת:
2. וברים הו
נעשה ובעמתי אלו
לעני חוקים וחלצה
נעלו מעל גבול ודרכה
בפניו ונענה ואמרה
ככה תעשה לא איש
לא יבנה את בית אחי:
3. וברים הו ט
ונקרא שמו בישראל
בית הועל:
4. וברים הו י
ואם לא חפץ האיש
לקחת את יבמותו ונעלה
יבמותו והשקרה לא
חוקים ואמרה מאן יבמי
להקים לאחי שם
בישראל לא אקב יבמי:
5. וברים הו ז

הגהות הב"ח

(6) נם' ואל תבנים קטנים
בניתי: (3) גם ואלו חילן
ב' תבנים ותחלוץ לחרדא
ויתביס לחרדא אמור לחרדא
אמר לך יבנה ביתך
שלא בנה שור אל יבנה
ויתביס לחרדא ומתקן לתלם:
(2) רש"י ד"ה חיידי דתנא
ומי' קרובות ופסוקי ס"ד
תלמידי: (1) חיידי קרובות
תלמידי: (2) חיידי קרובות
ויתביס ומי' חיידי פסוקי.
לך פ"ל דף י' ע"ב תבנים
ד"ה חיידי: (3) בא"י דל"ג
ליה דלא דל"ג:

מוסף רש"י

[illegible]

היסקה אחת כשרה. לכהונה ואחת פסולה כגון שנתגרשה מאיש אחר: אם בא יום לחנוך חולץ לפסולה. ולא יפסול את הכשרה לכהונה דלא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם אע"ג דהוא אין צריך להם: גמ' ארבעה אחין ס"ד. כיון דלא הוו אלא ד' ויכולן מתו

דקדקתי מתו מאן מייבס: ושביקין
ליה. בתמיה ובמה יפרנס כוין:
דאפשר ליה. ששעיר הוא ויכול לוונן:
עונה נחדש. עונה של ח"ח מערב
שבת לערב שבת וזהו אכר פריי וי
בעתו" בכתובות (דף סג:) דמטי לכל
חדא עונה נחדש: ווייבס נחדא.
ברישא וידר נחנול נחדא: כל שאני
עונה. לזית ארז לינוס שאני עוקוק
להמייבס דרמנא פטרה דכתיב את
בית אחיו בית אחד הוא בונה ולא שני
בתי אינו עונה נחלזיה: אלאה לא.
בתמיה. כלומר ואי שני בתי בעלמא
פטורה מי לא חתני למישר ארת
ערוה והא אינטרין טר"א ערוה
אבראי קיימא ולא רמיא קמיא והוא
לא ארת בית אחד ותמייבס קמ"ל: כאן
אנה רבי. במשנה וי לאמדי רבי לא
ישפן כ"ו: מרת"י מלמד ורבי
גרופסו. משנישאת: והנושא אם חלוצו.
דקיימא עליו בלאו דשוב לא יבנה
והנושא אם קרובא חלוצו. לקמן בעי
לן בגמרא הא קרובא חלוצו לאו
דאורייתא היא: ויליא והולד ממזר.

דסבר ר"ע יש ממזר מחייבי לאחין:
קרוכות גרושטו. דגרושטו אשכחו
 ואחותה או אמה חייבי כריתות נינהו
 לגביה: **גב' אימא קרוכות גרושטו.**
 ודבנן אמתורי גרושטו וטשא חלולתו
 פליגי: **ודלמא הא קמ"ל דיש ממזר**
מחייבי כריתות. וה"ק אע"ג דפליגי
 רבנן בחייבי לאחין מודים הם בחייבי
 כריתות שכולד ממזר: **ודלמא עלולס**
לא איירי כה. ודקאמרת לאשמעינך
 שאר חייבי כריתות: **אידי דסנא**
רישא ממזרי גרושטו וטשא חלולסו
וקרוכות חלולסו. פליגי רבנן עליה
 תנא נמי ומודים בקרוכות גרושטו (א)
 אבל קרוכות חלולסו הי"ד דלר"ע הי'
 ממזר: **הכתוב קראו בישו.** ולית ליה
 סתמא דמתני' דריש פסקין (מא.) דקמי'
 החילץ ליבנתו וטשא אחיו את אחותה
 ומת חוללת דלר"ע פטורה לגמרי:
 שכולד

חלוצתו הולד ממזר והאמר
תורה אחות חלוצה מדברי
דקתני סיפא ומודים בנשוא
אייירי בה היינו דקתני ומודים
הא קא משמע לן דלא ממזר
כל שאר בשר שהוא בשר יבא
כרת בידי שמים והלכה כדבר
ליתני שאר חייבי כריתות קרוב
לעולם לא איירי בה ואייירי דתני
תני נמי קרובת גרושתו אלא
חייא בר אבא א"ר יוחנן היינו
קראו ביתו אמר רב יוסף

(דף סו:) כל מקום שאין קדושין בו
גרשמו טפי משא

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מד.

ח צענדלע קינדער יוסף דמשמע אע"פ
לבעל עד לאחר שלשים ושמה מילתא
באין לו בנים שרי אפילו תוך שלשים
אסור אפילו לנכנס תוך שלשים כיון

דאזן יוכל לצבול עד לאחר שלשים ואחרי שפיר דנקט צמח' שמחות לישא משום דאין לו צינן גטויא דאפילו לישא אקור ויורצי יוסף ואמר דלא דלמרינן בית השמחה היינו דוקא שמחה של רשות דלמרינן צמחת שמחות (פ"ט) על כל המינים אקור לילך לבית השמחה עד שלשים יום ועל אצוי ועל אמו שים שער חשד אלא"כ היתה נקודה של מזהל דלפשר דלא שרי בנקודה של מזהל אלא אחר שלשים וקאי אצוי ואמו אך קצת משמע דשרי אפילו חוץ לשלשים: ונ"בם חרדא ועליון חרדא אמר קרא אם לא יחפון ב'.

איתן ספרים (ו) דגדגו ממקמי ה
 ונחלוך לחדא ויבייבס לחדא אמר קרא
 אשר לא יבנה ביתי שלא בנה שוב לא
 יבנה ונראה דליג (ו) דלא נריך קרא
 הכי דכיון דהליך לחדא א"ל יבייבס
 שניה כיון דאין עולה לחליה דאמאר
 לעיל דאין חולץ שני בתים ועוד
 דאין חולץ לשני בתים משמע
 דהשניה מותרת לשוק בולא כלום וקרא
 דלא יבנה אימאר דלדרדשוין פ"ק
 (למך דף י"ג ושם) לנתח חליה מכת
 לנפול: **כל** וחסד עולה ה"ו וז"ל
 והרי חסד וחסד דאין עולים לחליה
 ועולים לבייבס דאין פדוק חסד
 (לקמן דף י"ג) וז"ל דהתם שני
 חליה ויבנו אלא דשומעיהו הוה דכאבי
 להו: **ועוד**, לא גרסין ועוד גזרה
 שמה יאמרו בית מקדשו לא דלי
 מדאורייתא מייבס לחדא וסליך כו' דלי
 משום גזרה לא יבנו: **לא איבא** יתרי
 א"ל תתקיים מצוה ייבוס, מימה דא"כ
 נתח לי קרא דאין חולץ לשני בתים:
אלמה א"ל איצטריך ס"ד עדיה
 אבא"י ייבא"א ההסד

הר"ר יו"ט צר' יחזקא אכתי צרת צרה
היכי משכחת לה שהרי צרת ערובה
אינה יכולה לנעוה לנאחוי השני ולסעוה
ומדאורייתא דגבי דיעבה ערובה לאו
אבראי קיימא וי"ל דמשכחת לה כגון
שהערוב מחייבי עשה או לא ל"ת
ועשה לכל האחין דלאו צת יבוס היא
ולרעה שריא א': ודלמא קסתיב
אין הנא כשסעין התימא
דסמס ופרי"ז מחלוקת היא דכשהיא
גיווא אחר צדקת ים נוחלין (ובי' דף
קסג:) וכי תאמר קסס לן תנא כרבי
יוחנן כן ברובא קסס ואח"כ מחלוקת
היא וי"ל דנהי דאין קסס חשיב כס"מ
חשיב כרביס לגבי יחיד כדפריש"מ
לעיל ובני ים נוחלין סמך אקושה
אחרתי דקאמר ועוד מאי אלא:
אם כן יאסעוין שאר חייבי בריהו.
אכתי ה"מ למיפרק גינה דסמס
אין קסס ויחיד ויחיד ויחיד האומר

שכן

¹⁶היתה אחת כשרה ואחת פסולה אם היה חולץ חולץ לפסולה ואם היה מייבם מייבם לכשרה: גמ' ארבעה אחין ס"ד אלא אימא ארבעה מאחין: הרשות בידו: ושבקי ליה וחתניא ¹⁷וקראו לו זקני עירו: הן ולא שלוח: ודברו אליו מלמד שמשאילין לו עצה הוגנת ולו שאם היה הוא ילד והוא זקנה הוא זקן והוא ילדה אומרין לו מה לך אצל ילדה מה לך אצל זקנה כלך אצל שכמותך ואל תשים קטטה בביתך לא צריכא דאפשר ליה א"ה אפילו טובא נמי יעצה טובה קמ"ל ד' אין מפי לא כי היכי דנמטייה עונה בחדש: מי שהיה נשוי וכו': ונייבם לתרווייהו א"ר חייא רב אבא א"ר יוחנן אמר קרא ¹⁸אשר לא יבנה את בית אחיו יבית אחד הוא בונה ואין בונה שני בתים ונחלוץ לתרוייהו אמר מר זוטרא בר טוביה אמר קרא יבית חלוץ הנעל בית אחד הוא חולץ ואין חולץ שני בתים ¹⁹ ונייבם לחדא ונחלוץ לחדא אמר קרא יאם לא יחפון הוא תפץ יבם ²⁰כל העולה

יָבוֹם עוֹלָה לַחֲלִיצָה כֹּל שֶׁאֵין עוֹלָה לִיְבוֹם
 אֵין עוֹלָה לַחֲלִיצָה וְעוֹד יִשְׁלֹא יֵאמְרוּ בֵּית
 מִקְצָתוֹ בְּנוֹי וּמִקְצָתוֹ חֲלוּץ וַיֹּאמְרוּ אֵי דַמִּיבִים
 וְהִדְר חֲלוּץ הֵכִי נָמוּ אֵלֶּה [דְּלִמָּא] חֲלוּץ וְהִדְר
 מִיבִים וְקִם לֵיהּ בִּלְתָּ וַיִּבְנֵה וַיֹּאמְרוּ כִי אֵיבֹא
 חֲדָא תַתְּקִים מִצּוֹת יְבוֹם כִּי אֵיבֹא תַרְתִּי לֵאמֹר
 תַתְּקִים מִצּוֹת יְבוֹם אִ"כ צִרְתָּ עֲרוּה דְאִסְר
 רַחֲמֵנָא לְמָה לִי הִשְׁתָּא ב' בַּעֲלֵמָא אִמְרַת
 לֹאֹ בְנֵי חֲלִיצָה וְיָבוֹם נִינְהוּ צִרְתָּ עֲרוּה מִיבִיעֵי
 אִלְמָה לֹא אֲצַמְרִךְ ס"ד עֲרוּה אֲבָרָא קִימָא
 וְתַתְּיִיבִים צִרְתָּה קמ"ל דְּאִסְרָא אֵלֶּה יִבְמָתוּ
 יִבְמָתוּ רִיבָה: הִיתָה אַחַת בִּשְׂרָה: אִמְר רַב
 יוֹסֵף כִּיבָּאן שְׁנֵה רַבִּי לֹא יִשְׁפֹּךְ אִדָּם מִי בִּירו
 וְאַחֲרִים צִרְיִים לָהֶם: **מִתְנִי** הַמְחִיזִר גְּרוּשְׁתּוֹ
 וְהַנּוּשָׁא חֲלוּצָתוֹ וְהַנּוּשָׁא קְרוֹבַת חֲלוּצָתוֹ
 יוֹצֵא וְהוֹלֵד מִמּוֹד דְּבִרִי ר"ע וְחִכ"א אֵין הוֹלֵד
 מִמּוֹד וּמוֹדִים בְּנוּשָׁא קְרוֹבַת גְּרוּשְׁתּוֹ שְׂהוּלֵד
 מִמּוֹד: **גַּמ'** וְסָבֵר ר' עֲקִיבָא הַנּוּשָׁא שְׂהוּלֵד

וְלִקֵּשׁ "כָּאן שָׁנָה רַבִּי אַחוּת גְּרוּשָׁה מְדֻרָּבֶּרֶת תֵּנִי קְרוּבַת גְּרוּשְׁתּוֹ הִכִּי נָמִי מִסִּתְּבָרָא בִּתְּבַת גְּרוּשְׁתּוֹ שְׁהוּלֵד מְמוּזר אִי אִמְרַת בְּשִׁלְמָא אִי אִי אִמְרַת לֹא אִיירִי כֹה מֵאִי וּמוֹדִים וְדִלְמָא יִיבִי כְּרִיתוּת הָאִתִּי לֹה לִקְמָן "אִיְהוּ מְמוּזר וְדִלְמָא רַע"ו"ש הַתִּימְנִי אִימֹר כִּי שְׁהִיבִין עֲלוֹי וְדִלְמָא קִסְתִּים לֹן תֵּנָא "כִּרְ"שׁ הַתִּימְנִי א"ב גְּרוּשְׁתּוֹ לְמָה לִּי אֵלֶּא ש"מ אִיירִי כֹה [וְדִלְמָא] מְחֻזֵּר גְּרוּשְׁתּוֹ וְנוֹשֵׂא חֲלוּצָתּוֹ וְקְרוּבַת חֲלוּצָתּוֹ וְכֹתֵב חֲלוּצָתּוֹ לְרַבִּי עֲקִיבָא הוּי מְמוּזר אִמֵּר ר' נִמְא דר"ע דְּאִמֵּר קָרָא בֵּית חֲלוּץ הִנֵּעַל הַכְּתוּב מִרְ"שׁ ב"ר הֶבֶל מוֹדִים כְּמַחֲזִיר גְּרוּשְׁתּוֹ שְׁהוּלֵד

ואמרה זה הבא על אחת מכל העריות: **הבא** מורים
מייבי לאוין דאף על גב דכמיב היא תועבה ואין צניה תועב

[illegible]

אבל נשאל חלוצתנו לא היו ממזר (עמס).

עין משפט
נר מצוה

ק א מ"י פ"א מהלכות
יבום הלכה י סמך עשין
ג טור ש"ע אה"ש פ"י קפ"א
סעיף ב:
קא ב מ"י פ"ד ס"ז ס"ה הלכה
א סמך עשין נג
טו"ש שס סימן קס"ו
סעיף א:
קב ג מ"י פ"ד מהלכות
אישות הלכה א סמך
עשין מה ואלין פ"א טור
ש"ס שס סימן טו סעיף ו:
קג ד מ"י פ"א מהלכות
יבום הלכה ט:

תוספות ישנים

[illegible]

א) יהא דקחשיב בריש אלף הון
הליקין גרושה וחלוצה כ"ג
כ"ד. ב) גרושה דליל והא
דילפינן מואסה לרבות חלוצה
לא הוי אלף כ"ג.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones